

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 94. ÉVFOLYAMA

VIII. ÉVF. 8. SZÁM 281 — 320. OLD. 1959. AUGUSZTUS

T A R T A L O M

Közgyűlés és tanulmányút	281
<i>Bencze Lajos—Keresztesi Béla—Szilágyi László</i> : Erdővédelem a KGST országában	290
<i>Babos Imre</i> : Az akácellenességről	295
<i>Járó Zoltán</i> : Az erdei alom	302
<i>Szigethy Béla</i> : Gyorsan növő fajok telepítésének lehetőségei a kelet-bükki erdőgazdaság területén	308
<i>Radics László</i> : Kaposvár környéki tuskórobbantási tapasztalatok	311
<i>Szalay-Marzsó László</i> : Adatok a tarka füzormányos (<i>Cryptorrhynchus lapathi</i> L.) magyarországi életmódjához és az ellene végzett védekezési kísérletek	314

Címkép: *A vándorgyűlés résztvevőinek egyik csoportja*

Hátlapon: *Különlegesen egyenes törzsű — rectissima — akácváltozat állománya az észak-zalai erdőgazdaság területében (Pakod).*

С О Д Е Р Ж А Н И Е

Общее содержание и экскурсия Технического Общества лесоинженеров и лесников	281
<i>Бенце Л.—Керестеш Б.—Силадьи Л.</i> : Лесозащита в странах Совета Экономической Взаимопомощи	290
<i>Бабос И.</i> : Враждебность в разведении белой акации	295
<i>Яро З.</i> : Лесная подстилка	302
<i>Сигети Б.</i> : Об условиях разведения быстрорастущих древесных пород на площади лесхоза Восточного Бука	308
<i>Радич Л.</i> : Опыты по корчевку пней взрыванием в районе Капошварского лесхоза	311
<i>Салаи—Марто, Л.</i> : Данные о быте тополевого скрытоходотника (<i>Cryptorrhynchus lapathi</i> L.) в Венгрии и опыты по борьбе с ним	314

Заглавный рисунок: *Группа участников общего собрания технического общества лесоинженеров и техников в 10-летнем чистом насаждении.*

Рисунок на оборотной странице обложки: *насаждение из разновидности акации белой имеющей исключительно прямые стволы (rectissima) в районе лесхоза Северо-зоны.*

S O M M A I R E

Assemblée générale et voyage d'études	281
<i>Bencze L.—Keresztesi B.—Szilágyi L.</i> : Protection de la forêt dans les pays de la Commission de l'Aide Economique Réciproque	290
<i>Babos I.</i> : De l'opposition contre Robinie	295
<i>Járó Z.</i> : La litière forestière	302
<i>Szigethy B.</i> : Les possibilités de la plantation des essences à croissance rapide sur le territoire de l'économie forestière Kelet-Bükk	308
<i>Radics L.</i> : Les expériences du faire sauter les souches dans l'environ de Kaposvár	311
<i>Szalay-Marzsó L.</i> : Contributions à la façon de vivre du cryptorrhynque de l'aune (<i>Cryptorrhynchus lapathi</i> L.) en Hongrie et la lutte contre lui	314

En couverture: *Un groupe de participants de l'assemblée ambulatoire dans la peupleraie de P. robusta âgée de dix ans à Mártély*

En reverse: *Peuplement à une variété de Robinier d'une tige très droite — rectissima — dans le domaine de l'économie Forestière Észak-Zala (à Pakod).*

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa

Szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa

Kiadja: a Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat. Felelős kiadó: LÁNYI OTTÓ
Szerkesztő bizottság: ÁKOS LÁSZLÓ, BABOS IMRE, a mezőgazdasági tudományok doktora;
dr. BALASSA GYULA, dr. HARACSI LAJOS, JÉROME RENE, KALDY JÓZSEF, KOCSÁRDY
KÁROLY, KUTASY VIKTOR, MADAS ANDRÁS, PÁRIS JÁNOS, SALI EMIL, SZÓNYI LÁSZLÓ

Megjelent 4100 példányban.

49195-689/2 - Révai-nyomda, Budapest, V., Vadász u. 16. — (Felelős: Povárny Jenő)

Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése

Szeged, 1959. június 28—30.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1959. évi közgyűlését — a hagyományos vándorgyűléssel és tanulmányúttal egybekapcsolva — Szegeden tartotta.

A közgyűlést június 28-án délután három órakor a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházának ünnepélyesen feldíszített termében csaknem négyszáz főnyi résztvevő előtt *Vida László*, az egyesület szegedi csoportjának titkára nyitotta meg. Javaslataira a közgyűlés elnökségébe választotta *dr. Balassa Gyula* miniszterhelyettest, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetőjét, *Fehér Lajost*, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának másodtitkárát, *Láng Gézát*, a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének főtítkárhelyettesét, *Paczkó Istvánt*, a Csongrád megyei Tanács VB elnökhelyettesét, *Faragó Jánost*, a járási tanács VB elnökhelyettesét, *Péter Oszkárt*, a Mező- és Erdőgazdasági Dolgozók Szakszervezete Elnökségének tagját, *Madas Andrást*, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét, *Fekete Gyulát*, az egyesület titkárát,

Róth Gyula ny. egyetemi tanárt, Mosonyi Jenőt, az Országos Erdészeti Főigazgatóság pártszervezetének titkárát, Korom Mihályt, a MEDOSZ Csongrád megyei Bizottsága elnökét, Kasza Ferencet, a Mecseki Erdőgazdaság igazgatóját, Várkonyi Lászlót, a Kiskunsági Erdőgazdaság főmérnökét, Boda Józsefet, az egyesület szegedi csoportjának elnökét, a Csongrád megyei Erdőgazdaság igazgatóját és Vida Lászlót, a helyi csoport titkárát, az Erdőgazdaság főmérnökét.

Az elnökség megválasztása után Madas András, az egyesület elnöke beszámolt az OEE elnöksége hároméves munkásságáról. Megállapította, hogy az 1956 szeptembere óta eltelt időszak igen jelentős volt a nagymultú egyesület életében. Az elnökség az egész országot megrázó ellenforradalom következtében mindjárt megválasztása után rendkívül nehéz helyzettel találta magát szemben. Az 1957 januárjában megtartott elnökségi ülésén megtette a szükséges intézkedéseket az egyesületi munka megindítására annak érdekében, hogy társadalmi vonalon minden lehetőleg megtegyen az ország politikai és gazdasági konszolidációja érdekében. A továbbiakban Madas András részletesen ismertette azokat az eredményeket, amit az elnökség ezen munkája közben elért. Részletesen ismertette a tagságnak az 1957. évi 2000 főről kerekén 3000 főre való szaporodását, az egyesület anyagi alapjainak a jogi tagság bevezetésével kapcsolatos jelentős megerősödését. Beszámolt a vidéki csoportok fokozódó tevékenységéről. Kiemelte ennek során a pécsi, kaposvári, győri, esztergomi, gödöllői, miskolci, debreceni és kecskeméti csoportok munkásságát és tevékenységük jelentős fokozására hívta fel különösen a tatabányai, székesfehérvári, budapesti és gyulai csoportokat. Fontos eredménye az elnökség munkájának a vándorgyűlések szép hagyományának felújítása. Az 1957-ben Parádon és tavaly Pécsen megrendezett vándorgyűlések tapasztalatai azt mutatják, hogy ezek igen alkalmasak az utasításokban lefektetett módszerek és eljárások széleskörű megismertetésére, megfelelő szakmai közvélemény kialakítására, valamint a szakközönség társadalmi összekovácsolására. A haladó hagyományok felújítását jelenti az egyesület által idén szakmai munkák megírására pénzjutalommal díjazott pályázatoknak a kiírása. Az erdőgazdálkodás fejlesztése területén hosszú éveken keresztül kimagasló munkát végzett szakemberek megjutalmazására az elnökség 1957-ben Bedő Albertről elnevezett emlékermet alapított. Ezt eddig hatan kapták meg és az idén újra hárman nyerik el. A múlt kiemelkedő szakemberei emlékének megbecsülését jelenti Kaán Károly mellszobrának elkészítése és tavaly történt felállítása a püspökladányi szikkísérleti állomás területén. Végül részletesen beszámolt az egyes szakcsoportok munkásságáról és megállapította, hogy ezek rendkívül hasznos munkát végeztek az erdőgazdálkodás fejlesztése érdekében.

Az elnöki beszámolóhoz elsőnek Péter Oszkár, a MEDOSZ Elnökségének tagja szólt hozzá. Hozzászólásában kiemelte a vándorgyűlések rendkívüli jelentőségét a szakmai közvélemény formálása terén. Kifejtette, hogy a tudományos egyesület és a szakszervezet az erdőgazdálkodás fejlesztésének sok kérdésében párhuzamos utakon közös cél felé halad és ennek mielőbbi elérése érdekében a két szervezetnek — különösen a helyi csoportok munkájában megnyilvánuló — szoros együttműködését sürgette. Dr. Kanyó Béla, az Országos Mezőgazdasági Munkaegészségügyi Bizottság elnöke rámutatott a munkaegészségügy viszonylagos elmaradottságára és ígéretet tett az intézményen

belül az erdőgazdasági munkaegészségügyi kérdések nagyobb mértékű felkarolására. Egy konkrét esettel — a fűztermelő munkások között rendkívül gyakori kézsérülések megelőzésével — kapcsolatban sürgős intézkedést kért. *Stróbl Kálmán*, az Országos Erdészeti Főigazgatóság Faipari Főosztályának vezetője a Faipari Tudományos Egyesület és az erdészeti faipar dolgozóinak nevében üdvözölte a közgyűlést. Kifejtette, hogy a fűrész- és lemezipar rendkívül nagyott fejlődött az erdőgazdaságokkal való közös vezetés alá vonása óta és ezeknek az eredményeknek további fokozása érdekében szoros együttműködést javasolt a két egyesület helyi csoportjai között.

A közgyűlés a beszámolót elfogadta és Madas András elnök kérésére az elnökség részére a felmentést megadta. Az elnökség végzett munkája iránti megbecsülést a közgyűlés jegyzőkönyvébe foglalta.

A beszámoló és hozzászólások után került sor az 1959. évi „Bedő Albert díjak” kiadására. A közgyűlés résztvevői lelkes tetszésnyilvánítással üdvözölték a nagyra becsült éremmel kitüntetteket.

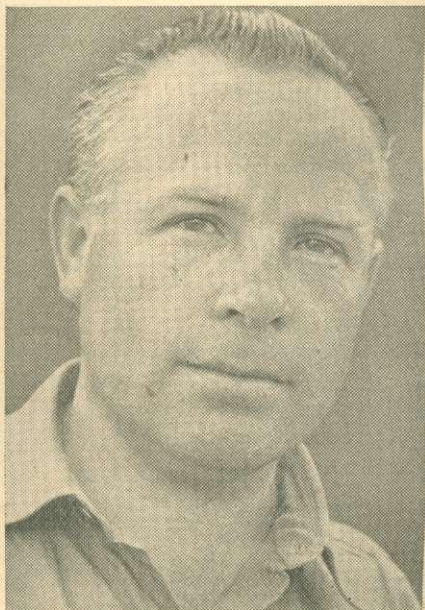
Ezután *Boda József* igazgató a Csongrádmegyei Erdőgazdaságról tartott előadást. Ismertette az erdőgazdaság viszonyait, munkáját és törekvéseit. Elismerő szavakkal emlékezett meg Szeged város neves erdőmesterének — *Kiss Ferencnek* — és az ő nyomán járó utódoknak értékes munkájáról. Behatóan foglalkozott a Szeged környéki homoki nyárasok, fenyvesek, tölgyesek és akácosok kialakult erdőtípusaival, az erdőgazdaság kezelésében álló 14 000 ha-nyi erdő viszonyaival. Az erdőgazdaság munkáját leginkább az állományok korosztálymegoszlása jellemzi: 1—10 éves 44%, 11—20 éves 24%, ennél idősebb 32%. Ha a 44%-nyi újonnan létesített fiatalos mellett még figyelembe vesszük az erdőgazdaság évente átlag 1000 ha-nyi fásítását, úgy felmérhető az a hatalmas erdőtelepítő tevékenység, amelyet az erdőgazdaság területén végez. Az elmúlt 7—8 év alatt összesen 1300 ha nemesnyáras telepitettek. Jövő céljait az erdőgazdaság a meglévő állományok évi fatermésének a növelését, valamint a mezőgazdálkodásra nem alkalmas területeknek elsősorban gyorsannövő fafajokkal való beerdősítése és fásítása útján a megye erdőültettségének további emelését tűzte ki.

Az új elnökség és más egyesületi vezetőszervek megválasztására a közgyűlés *Makkay Zoltán* OEF osztályvezető vezetésével háromtagú jelölőbizottságot és *Béky Albert*, a Tanulmányi Erdőgazdaság főmérnöke vezetésével szavazatszedő bizottságot küldött ki. A szavazás titkos szavazással folyt le. Minden helyi csoport 30 tagonként küldhetett ki egy szavazásra jogosult küldöttet. A szavazatszedő bizottság ilyen alapon 149 szavazólapot adott ki. Ebből 139 szavazott, 10 tartózkodott a szavazástól. A szavazatok kiértékelése alapján a közgyűlés a következő három évi időtartamra az alábbi elnökséget választotta meg: dr. Balassa Gyula Budapest, Fekete Gyula Budapest, Fila József Mátrafüred, Kárall János Győr, Keresztesi Béla Budapest, Kocsárdy Károly Valkó, Kutasy Viktor Veszprém, Madas András Budapest, Marton Tibor Kaposvár, Mosonyi Jenő Budapest, Nyírády Lajos Budapest, Pankotay Gábor Sopron, Partos Gyula Budapest, Páris János Budapest, Péter Oszkár Budapest, Péterfay József Kárász, Sali Emil Budapest, Sitkey János Budapest, Schneider Jenő Keszthely, Szöllősi József Lillafüred, Szűcs Ferenc Budapest, Vancsura István Baja, Zelnik István Zamárdi.

Sali Emil az OEF Erdőrendezési Főosztályának vezetője összeállította az Erdőrendezési Utasítást és eredményes munkásságot fejtett ki az állami és állami kezeléses erdők üzemterveinek elkészítésében, aminek eredményeként ma már erdeink túlnyomó többségében egységes elvek szerint gazdálkodunk. Nagy segítséget nyújtott az erdészeti távlati tervek kidolgozásában. Eredményes harcot vívott annak a helytelen nézetnek a felszámolásáért, amely szerint a felszabadulás óta erdeinkben országos viszonylatban túlhasználat lenne.

Kocsárdy Károly a Valkói erdészeti vezetője a régi idők helytelen gazdálkodása következtében leromlott talajú, sarjeredetű állományok helyén mesterséges úton értékes, elegyes állományokat telepített. A sírkúti erdő részben az őshonos, de már kipusztult bükköt újra megtelepítette. Úttörő munkát végzett a nyár előhasználati állományok telepítésével. A felszabadulás óta mintegy 600 hektár értékes, elegyes erdőt létesített a vezetése alatt álló erdészeti területén.

Babos Imre az ERTI tudományos osztályvezetője „Magyarország táji erdőművelésének alapjai“ című munkájában rámutatott a táji erdőművelés szükségességére. Felismerte a nyárfásítás országos fontosságát. A termőhelyfeltárás terén élenjáró munkát fejtett ki. Kidolgozta a Duna—Tisza közti homokterület termőhelytérképezésének gyakorlati módszerét.

A közgyűlést követő napon a résztvevők hajón tanulmányutat tettek a Szegedi Vízügyi Igazgatóság, valamint a Csongrádmegyei Erdőgazdaság kezelésében levő ártéri erdőkben.

Elsőnek Tápé község határában a Tisza balpartján húzódó botoló fűzest tekintették meg. Itt *Forgó László*, a Vízügyi Igazgatóság vezetője ismertette a botolófűzesek fenntartásához fűződő vízügyi érdekeket. Meglepő volt az erdészszemnek eléggé visszatetsző üzemmód melletti magas — hektáronként 18—20 m³ — évi növedék. Ennek ellenére is felvetődött a gondolat, hogy vajon nem vesznek-e el ezek indokolatlanul nagy területeket a népgazdaságilag hasznosabb nemesnyárok elől. *Bakkay László* tudományosan megalapozott adatokat sürgetett arra vonatkozóan, hogy milyen mértékű botolófűzes-sáv nélkülözhetetlen hullámtörési érdekből, mert a műszakilag szükséges rőzseanyag megtermelése népgazdaságilag célszerűbben oldható meg a kizárólag fűztermelésre alkalmas egyéb területeken. A vízügyi ágazat részéről esetleg szükséges áldozatvállalás itt sokszorosan megtérülhetne az értékesebb faanyagtermelés révén. Az igazgatóság nyártelepítési készsége később igen szépen nyilatkozott meg a Kódsdi-csatorna és a Nagyfai levezetőcsatorna mindkét oldalán magára a töltésre ültetett nemesnyáras telepítésben. Különösen megfogta a résztvevőket az elmés módon megszerkesztett úszó locsolómű. A szerkezet az igazgatóság áldozatkészségét bizonyítja annak érdekében, hogy a telepítés mielőbb eredményes lehessen. Az öntözés lehetőségének ilyen módon való megteremtése lehetővé teszi, hogy a telepítés kényesebb suháng-, sőt sorfa-anyaggal történhessen. Ószinte megnyugvással vették tudomásul a résztvevők *Forgó László* előadásából, hogy a vízügy országosan katasztrofezi az erdősítendő, fásítandó területeit és szakszerű tervezéssel biztosítja ennek alapján a kezelése alatt álló területeken a faanyagbázisunk kellő kiszélesítését.

A Mindszenti Erdészeti kezelése alatt álló mártélyi erdőben 8—10 éves nemesnyár, akác- és tölgy-telepítéseket mutatott be az erdőgazdaság. Ezen az egy-

kori hullámtéri legelőterületen tíz évvel ezelőtt kezdtek az erdőtelepítésbe. Akkori, kevésbé mélyreható és kevésbé általános ismereteinknek megfelelően, mintegy kísérletileg, fenyőket és változatos összetételű lombfajákat és jó ér-zékkel sok nemesnyárat — főleg korai- és óriásnyárat — telepítettek. A telepí-tések körülményeit a munkákat közvetlenül irányított Joó György szemlélete-

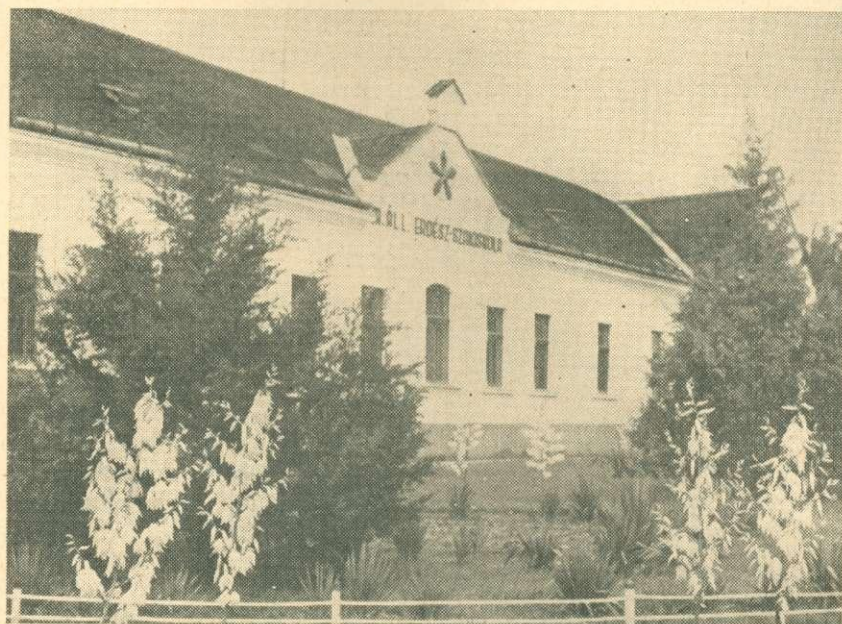

sen ismertette. A fenyőkből ma már semmi sem található. A nyárákra vonatkozóan azonban rendkívül tanulságos kísérletsorral találkozhatunk itt. A tanulmányút résztvevői megtekintettek egy kilencéves, évi $26,8 \text{ m}^3$ átlagnövedéket felmutató korainyárást, egy $18,7 \text{ m}^3$ átlagnövedékű tízéves, ritka hálózatu óriásnyárást kőris, juhar, hárs és feketedió alsószinttel, egy $9,2 \text{ m}^3$ átlagnövedékű, tízéves akácost ritka óriásnyár-eleggyel, egy $3,6 \text{ m}^3/\text{ha}$ átlagnövedékű nyolcéves elegyetlen kocsányostölgy állományt és végül egy tízéves elegyetlenül telepített óriásnyársat $24,3 \text{ m}^3/\text{ha}$ átlagnövedékekkel.

A tanulmányút résztvevői lelkes tetszéssel szemlélték az egészségtől duzzadó törzsű, remek növekedésű nyárasokat, de a telepítési és fenntartási hálózatot, a kezelés módját, az elegyítést illetően már több eltérő vélemény hangzott el. Különösen a lassan növekvő elegyes nyárasban és a nyárelegyes akácokban fejlődött ki élénk vita a nyárek elegyítésére vonatkozóan. A vitában elhangzottakból és az ahhoz fűződő megjegyzésekből az volt megállapítható, hogy amíg az egyes nyárfajták termőhelyigényére vonatkozóan már vannak bizonyos ismereteink, addig a nyárek célszerű hálózatára, állományszerkezetére, elegyítésére, a nyárasok nevelésére vonatkozóan még számos alapvető kérdés tisztázatlan. Ennek a tanulmányútnak az az egyik legfőbb tanulsága, hogy sürgősen ki kell alakítanunk a nyárfatermesztés legeredményesebb módszereit. Ezért becsülték a tanulmányút résztvevői igen nagyra azt a remek kísérletsort, mit a

mártélyi erdő ma már jelent. A nagyszerű telepítómunka után a nevelés hiányosságaira mutat többek között az a körülmény is, hogy az itt tapasztalt 24—27 m³/ha-os átlagnövedéssel szemben a lényegesen jobban kezelt Maros-menti hétéves nemesnyáras évi átlagnövedéke 39,3 m³/ha. A bejárás során szóba került a nemesnyáras telepítésével kapcsolatban a fajtakeverés is. A hozzászólók közül többen a szálankénti vagy soros elegyítés ellen foglaltak állást, felhözva, hogy

például az óriásnyár- és korainyár-elegyben az első időben az óriás nyomja el a korait, ha pedig a későbbi korban kerül döntésre a kérdés, úgy megfordítva, de feltétlenül az egész állományra nézve kedvezőtlenül történik. Az ERTI képviselői részéről hangzott el a kijelentés, hogy ma már megbízható módon meghatározható minden talajra az eredményesen termesztendő fajta, és a fajtákat csak a termőhely változásának megfelelően szabad csoportosan, mozaikszerűen elegyíteni.

A tiszai kirándulást hangulatosan zárta le a kétmázsányi, ötféle halból, hatalmas bográcsokban főzött halászlé-vacsora — külön adag szegedi paprikával. A hajón visszafelé ültek a szétválasztó szakmai viták és felcsendültek a mindenkit összefogó hagyományos erdésznoták. Szállt a dal a csillagos égbolt alatt, a csendes vizek felett, amelynek partjain zöld erdőket telepítenek nagymúltú erdészek méltó utódai.

A vándorgyűlés harmadik napján az egyesület tagjai résztvettek az Ásotthalmi Erdész Szakiskola 75 éves fennállása alkalmával rendezett ünnepségen. Az iskola jelentőségét mi sem bizonyítja jobban, hogy fennállásának 75 éve alatt nemcsak jólképzett erdészeket adott a magyar erdőgazdaságnak, de egykori neveltjei közül ma többen vezetői is az erdőgazdaságoknak. A nagy számban összegyűlt ünneplő közönség előtt *Németh Ferenc*, az iskola igazgatója meghatározó szavakkal emlékezett meg az iskola múltjáról, ismertette jelenlegi helyzetét és célkitűzéseit, majd segítséget, támogatást kért ezeknek mielőbbi eléréséhez. Az iskola volt növendékei közül *Borsi Ferenc* üdvözölte a jubiláló intézetet, a jelenlegi hallgatók nevében pedig *Szijártó Gyula* fogadta üdvözlésében, hogy valamennyien minél hasznosabb tagjai kívánnak lenni új társadalmunknak.

A harmadik nap kedvezőtlen időjárása megzavarta a tervezett homoki erdőbejárást, de a rendezőség a felszabaduló időt sem hagyta veszni és alkalmat adott a vándorgyűlés résztvevőinek, hogy megtekintsék a Szegedi Falemezgyárat és a Gyufaipari Vállalat szegedi telepét. Mindkét helyen látottak csak

elismerést válthattak ki faiparunk egyes ágainak fejlettsége iránt. Az üzemlátogatás a nyárfaanyag feldolgozásának megismertetésével csak teljesebbé tette a tanulmányutat.

*

A vándorgyűlésnek Szegeden való megtartása alkalmat adott az immár százötven évre visszatekintő alföldfásító munka eredményeinek a felszabadulás óta elért eredményekkel való összehasonlítására. Felemelő volt látni, hogy a Csongrád megyei Erdőgazdaság munkája mindenben megállja a helyét a nagy elődök eredményei mellett. A nemesnyárok telepítésében ugyanolyan úttörő munkát végez, mint azok a fenyővel, az akáccal, a hazai nyárrakkal; ők a megye erdősültségét száznegyven év alatt csaknem a semmiből 2,8 százalékra növelték, az erdőgazdaság pedig a felszabadulás óta eltelt tizenöt év alatt kerekén hat százalékra emelte! Ezeknek az eredményeknek személyes megismerése a vándorgyűlés részéről a legteljesebb elismerést vívta ki a vendéglátó szegedi egyesületi csoport, a Csongrád megyei Erdőgazdaság munkája iránt. A látottak hasonló erőfeszítésekre ösztönöznek szerte a országban mindenütt, és ez az 1959. évi egyesületi vándorgyűlés legfontosabb eredménye.

Az erdővédelem helyzete a K. G. S. T. országokban

KERESZTESI BÉLA, BENCZE LAJOS, SZILÁGYI LÁSZLÓ

A KGST (Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa) Mezőgazdasági Állandó Bizottságának erdővédelmi kérdésekkel foglalkozó munkacsoportja 1959. június 23—30. között Varsóban értekezletet tartott. Az értekezleten részt vett a Szovjetunió, a Német Demokratikus Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Csehszlovák Köztársaság, a Román Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság küldöttsége.

Az értekezlet három részből tevődött össze, mégpedig:

1. Varsóban az erdészeti tudományos intézet székházában 3 napon át lezajlott előadások és referátumok keretén belül az egyes országok képviselői ismertették legfontosabb erdővédelmi problémáikat, a tudományos kutatás erdővédelmi célkitűzéseit és eredményeit, a nagyobb tömegben fellépő erdei károsítók leküzdése érdekében foganatosított rendszabályok és védekezési módok eredményeit, ill. kihatásait, a gyakorlati erdővédelem szervezetét és a károsítók fellépésével kapcsolatos előrejelzés (prognózis) fontosságát.

2. Négynapos tanulmányút során a helyszínen ismertették a Lengyel Népköztársaság területén f. évben előfordult legveszélyesebb erdei károsítók gradációjának, ill. kártételének lefolyását, a védekezés technológiáját, a védekezés időpontja helyes megválasztásának fontosságát, a jelzőszolgálat és a prognózis gyakorlati megvalósítását és jelentőségét.

3. Bemutatták a varsói erdőmérnöki fakultás rogowi tanulmányi erdőgazdaságát, ahol korszerűen felszerelt épületek, arborétum, erdészeti múzeum, kutatóállomás segíti elő az oktatás és a kutatás ügyét, ill. egészíti ki a tanulmányi erdőgazdaság által nyújtott oktatási lehetőségeket.

Az értekezlet végén a küldöttségek közös nyilatkozatot, ill. javaslatot